

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Εργαστήριο Ἐκκλησιοποιημένης Εικονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Εργαστη-
ριακές

Σημει-
ώσεις

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς

Ἀριθμὸς τεύχους 27

Μάρτιος - Μάϊος 2021

ΕΙΚΟΝΟ-ΘΕΟΤΟΚΟ-ΦΙΛΙΚΑ

«Παναγία μου, ἂν δὲν μᾶς σώσης, θὰ χαθῆς καὶ Σὺ!»

“Ένα συγκλονιστικό θαῦμα τῆς Παναγίας εἶναι αὐτὸ πού συνετελέσθη μετὰ τὴν πτώση τῆς Σφακτηρίας (1825). Γράφει ὁ ἱστορικός: «Τὰ λίγα ἑλληνικὰ πλοῖα πού ἦταν στὸ λιμάνι, γιὰ νὰ μὴν ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὸν αἰγυπτιακὸ στόλο, πού ἔφραζε τὸ στόμιο, ἔκοψαν τὶς ἄγκυρες καὶ «διωλίσθησαν» ἔξω, πρὸς τὰ ἀνοικτά.

Καθυστέρησε ὁμως ὁ «Ἄρης», μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορούσε νὰ σώσῃ τὸν Τσαμαδὸ. Ἀλλ’ ὁ Τσαμαδὸς δὲν γυρνοῦσε. Ἦταν πάνω

στὴ Σφακτηρία λαβωμένος ἢ αἰχμάλωτος ἢ εἶχε σκοτωθεῖ. Καὶ τότε, ἐπειδὴ γινόταν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή περισσότερο προβληματικὴ ἢ ἔξοδος, γιὰτὶ πυκνώνονταν τὰ αἰγυπτιακὰ καράβια, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ περάσουν ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν στόλο τοῦ Ἱμπραήμ.

“Όλοι πάνω στὸν «Ἄρη», εἶχαν ἐπίγνωσι τοῦ τρομεροῦ κινδύνου. Καὶ τότε, ἐνῶ ἔκοβαν τὴν ἄγκυρα καὶ ἀνοίγαν τὰ πανιά, ἀνέβασαν στὸ κατάστρωμα τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ένας Ἱερεὺς, πού εἶχε διασωθῇ ἀπὸ τὴ Σφακτηρία ἔψαλλε παράκληση. Συγκινητικὲς στιγμὲς γιὰ τοὺς Καπεταναίους καὶ τοὺς ναῦτες. Όλοι μὲ θερμὴ ψυχὴ ζητοῦσαν ἀπὸ τὴν Μεγαλόχαρη νὰ κάνῃ τὸ θαῦμα Τῆς. Στὸ τέλος ἀσπασθηκαν τὴν Εἰκόνα καὶ ἔκαναν τάμα νὰ τὴν χρυσώσουν, ἂν ἐσώζοντο.

“Ένας ἀπὸ τοὺς ναῦτες εἶπε, ὅταν ἀσπαζόταν:

-Παναγία μου, ἂν δὲν μᾶς σώσης, θὰ χαθῆς καὶ Σὺ!...

Ὁ «Ἄρης» προχωροῦσε» σταθερὰ μὲ κυβερνήτες τὸν Βότση καὶ τὸν Σαχτούρη, ἐνῶ μύδροι καὶ σφαῖρες τὸν κτυποῦσαν ἀπὸ παντοῦ. Τὸ κατάστρωμα εἶχε ξυλωθῇ ἀπὸ τὶς βολές. Τὰ πανιά του σκίσθηκαν. Τὸ τιμόνι του ἔσπασε.

Ἡ Ἑξοδὸς τοῦ Ἄρη (Κων. Βολανάκης)

Συνέχεια στὴν σελίδα 11

Ἡ Συμβολὴ τῆς Εἰκόνας στὴν Ἐθνικὴ μας Παλιγγενεσία

Εἰσήγηση τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»,
στὴν Τηλε-Ἐκδήλωση Ἑυγνωμοσύνης τῆς 22ας Μαρτίου 2021

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν θυσία ἀναρίθμητων χιλιάδων Ἑρώων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, λίγων ἐπωνύμων καὶ πολλῶν, πάρα πολλῶν ἀνωνύμων, ἡ ἀγαπημένη, «πεφιλημένη» μας Πατρίδα, ἀξιῶνεται καὶ ἐορτάζει ἐφέτος τὴν διακοσιοστὴ Ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἀθάνατης Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821.

Μιᾶς Ἐπανάστασης, τόσο μοναδικῆς καὶ πραγματικὰ μεγάλης, ὅσο μέγας καὶ ἱερὸς ἦταν καὶ ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἰδανικά, *ἡ Πίστη τοῦ Χριστοῦ μας ἡ Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος ἡ Ἐλευθερία*, γιὰ τὰ ὁποῖα κηρύχθηκε στὶς 25 Μαρτίου τοῦ 1821, ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο, ἥρωικὸ Μητροπολίτη Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, κάτω ἀπὸ τὸ Λά-

βαρο, μὲ τὴν κεντητὴ Εἰκόνα τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου...

Ἡ Εἰκόνα, ἐπίσης, τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων καὶ Ἰσαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «Ἐν Τούτῳ Νίκα» στόλιζε τὴν μία πλευρὰ τοῦ πρώτου ἐπαναστατικὸ μπαϊράκι τοῦ ἑνδοξοῦ Ἱεροῦ Λόχου, τὸ ὁποῖο εἶχαν ὑψώσει λίγο πρὶν στὸ Ἱάσιο τῆς Μολδοβλαχίας οἱ Ἀλέξανδρος καὶ Δημήτριος Ὑψηλάντης.

Ἡ ἐλάχιστη συμβολή εὐγνωμοσύνης τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας», στὸν λαμπρὸ αὐτόν, ὀφειλόμενο ἐορτασμό, ἀποτελεῖ ἡ μικρὴ μας ἀναφορὰ στὴν τεράστια συμβολὴ τῆς Ὁρθόδοξης Εἰκόνας στὸ μέγιστο αὐτὸ Θαῦμα.

Θαῦμα, τὸ ὁποῖο, ὅπως εἶναι γνωστό, ὑπέγραψε ὁ ἴδιος ὁ Τριαδικὸς Θεός μας, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐνώπιον τῆς Εἰκόνας τῆς Ὁποίας προσευχήθηκε ὁ Μέγας Ὁπλαρχηγὸς Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ Γέρος τοῦ Μοριά, πρὶν ἀρχίσει τὸν μέγιστο ἀγώνα του, «πρῶτα ὑπὲρ Πίστεως κι ἔπειτα ὑπὲρ Πατρίδος», ὅπως ὁ ἴδιος δήλωσε μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἐπανάστασης, στὴν γνωστὴ Ὁμιλία του στὴν Πνύκα.

Ἔτσι, ἡ ἱερὴ Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὑπῆρξε ἡ ἀπαρχὴ τῆς εὐλογίας καὶ τοῦ

μεγάλου Θαύματος τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, ποὺ ἀκολούθησε. Ἐνώπιόν Της εὐλογήθηκαν, ἐπίσης, ὅπως προείπαμε, τὰ Ὅπλα τοῦ Ἀγῶνα.

Ὅμως, ἡ Εἰκόνα, συνέβαλε ἔτι καὶ ἔτι στὸ Θαῦμα, ἐφ' ὅσον βοηθήθηκε καὶ ἐνέπνευσε καὶ ἄλλους μεγάλους ὀπλαρχηγούς, οἱ ὁποῖοι ἦταν πιστοὶ Χριστιανοὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἀγράμματοι, τόσο, ποὺ ὅπως εἶναι γνωστό, μόλις μπορούσαν νὰ γράψουν τὸ ὄνομά τους, προκειμένουν νὰ ὑπογράψουν. Καὶ πῶς γνώριζαν ἄρα γε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, τὸ Ὅποιο ἐφάρμοζαν στὴν πράξη, καὶ θυσιάζαν «τὴν ψυχὴ τους», ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ «τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν»;

Μά, ἐκτός ἀπὸ τὰ «γράμματα» τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἦταν τὸ μόνο τους «Ἀναγνωστικό», εἶχαν καὶ τὸ Εὐαγγέλιο τῶν ἀγραμμάτων, ὅπως χαρακτηρίζει τὶς ἱερὲς Εἰκόνες αἰῶνες πρὶν, ὁ Μέγας Πρόμαχός τους Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, τὸ «ἐποπτικὸ Εὐαγγέλιο», κατὰ τὸν σύγχρονο Χρυσόστομο, Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει τὰ ἐξῆς σημαντικὰ σὲ ἐμπνευσμένη Ὁμιλία του γιὰ τὴν Κυριακὴ καὶ Νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας:

«...Ἰδιαίτερα ἐμεῖς, οἱ Ὁρθόδοξοι λαοὶ τῶν Βαλκανίων, ἔχουμε περισσότερους λόγους νὰ εὐχαριστοῦμε τὶς ἱερὲς Εἰκόνες. Ὑπόδουλοι τῶν Τούρκων

για ἄρκετοὺς αἰῶνες, οἱ λαοὶ μας δὲν εἶχαν σχολεῖα καὶ μόρφωση. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς, μόλις ποὺ κάποιος γνώριζε νὰ διαβά-
ζει τὴν Ἁγία Γραφή καὶ νὰ διδαχθῇ τὴν δι-
δασκαλία τῆς Σωτηρίας. Εὐτυχῶς ὅμως, ἡ
ἀνάγνωση ἀντεκατεστάθη ἀπὸ τὴν ἐνατένι-
ση. Ἔβλεπαν οἱ ἄνθρωποι τὴν Ἁγία Γραφή
ἀγιογραφημένη στὶς Εἰκόνες καὶ τοὺς Να-
οὺς. Ἔβλεπαν τὴν ἱστορία τοῦ Σωτῆρος
μας, τοὺς βίους τῶν Ἀγίων, τῶν Ἠρώων
τοῦ Χριστοῦ. Περισσότερο μὲ τὰ μάτια παρὰ
μὲ τὰ αὐτιά γνώριζαν ἐκεῖνοι τὴν ἀλήθεια
τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸ τῆς Σωτηρίας. Κρά-

τησαν ἔτσι τὴν Πίστη τους καὶ ἔσωσαν τὶς ψυχές τους, (ἀλλὰ μαζὶ
καὶ τὶς Πατρίδες τους, ὅταν πῆραν τὰ ὄπλα), ἐφ' ὅσον κάθε ταπεινὸ
Ἐκκλησάκι, κάθε Μοναστήρι, κάθε ταπεινὸ Ἐρημοκκλήσι δίδασκε
ὅλα ὅσα χρειάσθηκαν γιὰ νὰ ἀνάψει στὴν ψυχὴ τους ἡ φωτιὰ τῆς
Πίστης, ὁ πόθος τῆς Λευτεριᾶς, ἡ ἀφοβία τοῦ θανάτου καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς Αἰωνιότητος».

Ἄς δοῦμε, τώρα, τὴν περίπτωση τοῦ δεύτερου μεγάλου
Ὀνόματος τῆς Ἐπανάστασης: τοῦ Γεωργίου Καραϊσκάκη.
Ὁ μέγας αὐτὸς Ἀρχιστράτηγος, ὁ Ἀητὸς τῆς Ρούμελης, ἔπα-
σχε ἀπὸ φυματίωση καὶ «θέρμες» καὶ ἡ κατάσταση τῆς υἱεί-
ας του ἐπιδεινονόταν συνεχῶς. Κατέφυγε το 1823 στὴν Ἱερὰ
Μονὴ Προυσοῦ καὶ ἐκεῖ προσευχήθηκε ἐνώπιον τῆς θαυ-
ματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας μας, ἡ Ὅποια τὸν θερά-
πευσε. Τότε, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἀφιέρωσε στὴν Ἱερὴ Εἰκό-
να θαυμάσια ἀργυρόχρυση ἐπένδυση, ἡ ὁποία φέρει τὴν
ἐξῆς ἀνάγλυφη ἐπιγραφή: «Ἡ Παντάνασσα. Δι'
ἐξόδων τοῦ γενναιοτάτου Στρατηγοῦ Γεωργίου
Καραϊσκάκη, χειρὶ Γεωργίου Καρανίκα, 1824»!

Τὰ τρία ἀστέρια, τὰ ὁποῖα βλέπουμε σὲ κάθε
Ὁρθόδοξη Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ σημαί-
νουν τὴν Ἀειπαρθενία Της, εἶναι τὰ παράσημα
τοῦ μεγάλου Ἡρώα, ποὺ τὰ ἀφιέρωσε κι αὐτὰ
στὴν Χάρη Της...

Ἀναμφισβήτητη εἶναι καὶ ἡ βοήθεια, τὴν ὁποία ἔλαβε ὁ ἄλλος μέγιστος Στρατηγός μας, ὁ πασίγνωστος Γιάννης Μακρυγιάννης. Ἀξίζει νὰ θυμηθοῦμε πῶς ἄρχισε ἡ ἐνδοξη πορεία του, μετὰ ἀπὸ ἓνα ὀδυνηρὸ ἐπεισόδιο. Τὸ περιγράφει ὁ ἴδιος στὰ «Ἀπομνημονεύματά» του: «... Ἦταν γιορτὴ καὶ παγγύρι τ' Ἀγιαννιοῦ. Πήγαμεν (μὲ ἓναν πατριώτην μου) εἰς τὸ παγγύρι· μῶδωσε τὸ ντουφέκι του νὰ τὸ βαστῶ. Ἐγὼ θέλησα νὰ τὸ ρίξω, ἐτζα-

κίστη. Τότε μ' ἐπιασε σὲ ὅλον τὸν κόσμον ὀμπρὸς καὶ μὲ πέθανε στὸ ξύλο. Δὲν μ' ἔβλαβε τὸ ξύλο τόσο, περισσότερον ἢ ντροπὴ τοῦ κόσμου. Τότε ὅλοι τρώγαν καὶ πίναν, καὶ ἐγὼ ἔκλαιγα. Αὐτὸ τὸ παράπονον δὲν ἤρρα ἄλλον κριτὴ νὰ τὸ εἰπῶ νὰ μὲ δικαιώσῃ, ἔκρινα εὐλογον νὰ προστρέξω εἰς τὸν Ἀι-Γιάννη, ὅτι εἰς τὸ σπίτι του μὲ γινε αὐτεῖν ἡ ζημία καὶ ἡ ἀτιμία. Μπαίνω τὴ νύχτα μέσα εἰς τὴν ἐκκλησιά του καὶ κλειῶ τὴν πόρτα καὶ ἀρχινῶ τὰ κλάματα μὲ μεγάλες φωνὲς καὶ μετάνοιες: “τ' εἶναι αὐτὸ ὁποῦ γινε σὲ μέναν, γομάρι εἶμαι νὰ μὲ δέρνουν;”. Καὶ τὸν περικαλῶ νὰ μοῦ δώσῃ ἄρματα καλὰ κι' ἀσημένια καὶ δεκαπέντε πουργιὰ χρήματα καὶ ἐγὼ νὰ τοῦ φκιάσω ἓνα μεγάλο καντήλι ἀσημένιον. Μὲ τίς πολλὰς φωνὰς κάμαμεν τίς συμφωνίες μὲ τὸν Ἅγιον».

Πέρασαν χρόνια καὶ ὁ μικρὸς Μακρυγιάννης ἀνδρώθηκε καὶ «ἔκανε κατὰστασιν» (ἀπέκτησε χρήματα). Ὅμως δὲν ξέχασε «τίς συμφωνίες μὲ τὸν ἀληθινὸν φίλον του»: «Τότε ἐφκίασα ντουφέκι ἀσημένιον, πιστιόλες καὶ ἄρματα καὶ ἓνα καντήλι καλὸ. Καὶ ἄρματωμένος καλὰ καὶ συγυρισμένος τὸ πῆρα καὶ τὸ πῆγα εἰς τὸν Προστάτην μου καὶ εὐεργέτην μου κι' ἀληθινὸν φίλον, τὸν Ἀι-Γιάννη, καὶ σώζεται ὥς τὴν σήμερον· ἔχω καὶ τὸ νομά μου γραμμένο στὸ καντήλι. Καὶ τὸν προσκύνησα μὲ δάκρυα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα μου, ὅτι ἐθυμήθηκα ὅλες μου τίς ταλαιπωρίες ὅπου ἐδοκίμασα...».

Μεγάλη, ἐπίσης ἦταν καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν γενναίων Ναυμάχων μας, πρὸς τίς ἱερὰς Εἰκόνες:

‘Ο μέγας Ναύαρχος τοῦ Στόλου τῆς Ἐπανάστασης Ἀνδρέας Μιαούλης συνδέεται ἀρρηκτα μὲ τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν πίστη τοῦ στὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας Γαλακτοτροφούσης, τὴν Ὅποια ὑπεραγαποῦσε καὶ ἀναρτοῦσε πάντοτε στὸ κατάρτι τοῦ πλοίου τοῦ πρὶν τὶς ναυμαχίες. Λέγεται δε, ὅτι ἡ Παναγία μας προέλεγε τὴν ἐκβαση, φωτίζοντας ἢ ὄχι τὸ βράδυ τὸ κατάρτι!...

Βρίσκεται τώρα στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀναλήψεως Νέου Κόσμου.

Εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ μεγάλη εὐλάβεια τοῦ μεγίστου Μπουρλοτιέρη μας Κωνσταντῆ Κανάρη στὴν Ἱερὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία ἐξαίρεται στὸ γνωστὸ ποίημα τοῦ Γεωργίου Δροσίνη «Τὸ τάμα τοῦ Κανάρη»:

*Τό χέρι, πού ἄτρεμο ἔσπειρε τό θάνατο
μέ τό δαυλό -τό φοβερό τό χέρι-
τώρα ταπεινωμένο καί τρεμάμενο
στὴν Παναγία ἀνάφτει ἐν’ ἀγιοκέρι.*

‘Ο Ἀθανάσιος Διάκος εἶχε τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου στὴν σημαία, τὴν ὁποία ὕψωσε στὴν ἀπελευθερωμένη Λιβαδειά. Τὴν ἴδια Εἰκόνα εἶχε καὶ τὸ δοξασμένο μπαϊράκι τοῦ Μάρκου Μπότσαρη...

Ἐπίσης, ὁ ξακουστὸς Νικηταρᾶς ἡ Τουρκοφάγος ἀφιέρωσε Εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου «τῆς φωτιᾶς καὶ τοῦ πολέμου» στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παναγίας Ναυπλίου, γιὰ τὴν μεγάλ

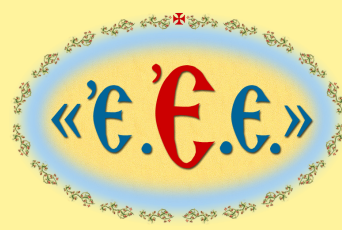
η νίκη τοῦ στὸ Βαλτέτσι, ὅπου κατενίκησε πολλαπλάσιο τούρκικο στρατό.

Εἶναι γνωστὸ τὸ περιστατικὸ τῆς ἀγκύλωσης τοῦ χεριοῦ τοῦ, πού χρειάσθηκε ἰατρικὴ ἐπέμβαση, γιὰ νὰ ἀνοίξει καὶ νὰ ἀφήσει τὸ σπαθί!...

Εγκαίνια
Τερού Ναού

Δραστηριότητες

Εγκαίνια
Τερού Ναού

Πολιτιστικό Έργαστήρι
«Η Πανύμνητος»

«Η Συμβολή της Έκκλησίας
στην Επανάσταση του 1821»

Επισκέψεις
Φίλων

Επισκέψεις
Σεβασμάτων

Πλήθος ἄλλοι ὀπλαρχηγοί, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρες ἐπαναστατημένες ἐπαρχίες καὶ νησιά στόλιζαν καὶ ἀγίαζαν μὲ Ἅγιες μορφές τὰ μπαϊράκια, τὰ λάβαρα ἢ τὶς σφραγίδες τους.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, ἡ Εἰκόνα ὃχι μόνο συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴν ἐκκόλαψη τοῦ Θαύματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, ἀλλὰ ἐνίσχυε σταθερὰ τοὺς Ἀγωνιστὲς, ὅπως καὶ τὸ

ὑπόδουλο Γένος, καθ' ὅλη τὴν διάρκειά της.

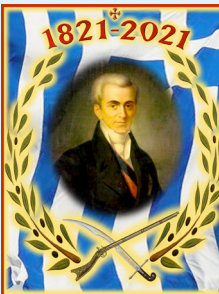
Τὸ Παλλάδιον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Παναγία τῆς Τήνου, ποὺ εἰκονίζει τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, φανερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἰδια τὴν Παναγία μας τὸ 1823 καὶ ἀνεπτέρωσε τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Ἐλευθερίας στὶς φοβισμένες καρδιές τῶν φτωχῶν

ραγιάδων, ἐφ' ὅσον ἦταν ἐκείνη τὴν χρονιά σὲ ἔξαρση ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός.

Ὁ μέγας Ὀπλαρχηγὸς Θεόδωρος Κολοκοτρώνης χαιρέτησε τὸ θεόσταλτο δῶρο καὶ οὐρανόσταλτο μήνυμα καὶ μὲ δάκρυα χαρᾶς φώναξε: *«Ἐ, τώρα πιά ὁ Θεὸς στερέωσε τὴν ὑπογραφή Του διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος...»*.

Ὁ χρόνος εἶναι πολὺ περιορισμένος, γιὰ νὰ ἀναφέρουμε περισσότερα, ὡς πρὸς τὴν τεράστια συμβολὴ τῆς Εἰκόνας στὴν Ἐθνικὴ μας Παλιγγενεσία. Ἴσως σὲ μία εἰδικὴ Σύναξη, γιὰ τὸ ὠραῖο αὐτὸ καὶ τόσο σημαντικὸ θέμα, νὰ ἀναπτυχθῇ περισσότερο...

Ὡς ἐπίλογο λοιπόν, τῆς μικρῆς αὐτῆς προσέγγισης ἀναφέρουμε τὴν πιστοποιημένη εἰκονοφιλία τοῦ *πρώτου καὶ τελευταίου* Ἑλλήνα Κυβερνήτη: τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια, γνωστοῦ, γιὰ τὴν βαθεῖα Ὁρθόδοξη Πίστη του.

Μεταξὺ τῶν Εἰκόνων, τὶς ὁποῖες εἶχε, ἡ προ-

σωπική προσκυνηματική Εικόνα του -μία Παναγία Γλυκοφιλοῦσα, ἐξαιρετικῆς λαϊκῆς Τέχνης μὲ σαφῆ ἐπτανησιακὸ «ἄρωμα»- ἐνώπιον τῆς Ὅποίας προσευχόταν πολὺ συχνά, γιὰ φῶτιση, ὑπομονὴ καὶ δύναμη στὸ δύσκολο ἔργο του, φέρει στὸ πίσω μέρος τὴν ἐξῆς ιδιόχειρη τοῦ μεγάλου Κυβερνήτη ἐπιγραφή, μὲ τὴν ὁποία κλείνουμε καὶ τὴν ταπεινὴ μας ἀναφορά, προσθέτοντας ὑπὲρ ὅλων μας ἓνα διαχρονικὸ «Ἀμήν!»:

Γλυκοφικοῦσα Μαριάμ τόν Υἱόν Σου αἰτησαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου Σου Ἰωάννου, βραβεῦσαι, μετὰ σοφίας κυβερνᾷν τόν εὐσεβεῖ λαόν Του καί Βασιλείας με Αὐτοῦ τυχεῖν δι' ἑλεός Του.

Ἀμήν!....

Εὐχαριστοῦμε
Ἰ.Γ.Α.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 2

Παρ' ὅλη τὴν βροχὴ τῶν σφαιρῶν οἱ ναῦτες ἔτρεχαν παντοῦ, γιὰ νὰ διορθώσουν ὅ,τι μπορούσαν καὶ νὰ μὴ χάσῃ τὸ σκάφος τὴν δυνατότητα νὰ κινῆται. Πλησίαζε νὰ νυκτώσῃ. Ὁ ἄνεμος ἔπεφτε. Καὶ ἡ θέση τοῦ πλοίου γινόταν ἀπελπιστική.

Τότε ἡ Παναγία ἔκανε τὸ θαῦμά Της: Ἐνα νεφέλωμα ἐπικάθησε πάνω στὸ πλοῖο καὶ ἐκμηδένισε τὴν ὁρατότητα τῶν Αἰγυπτίων. Ἦταν σὰν τὴν νεφέλη ἐκείνη, πὺ κάποτε εἶχε σκεπάσει τὸν Ἰσραήλ! Ἔτσι καὶ τώρα ὁ Νέος Ἰσραήλ δοκίμαζε τῆς Θεομητορικῆς ἐπέμβασης τὰ ἀποτελέσματα.

Μέσα ἀπὸ τὸ νέφος κατόρθωσε νὰ διαπλεύσῃ ὁ «Ἄρης» καὶ νὰ φθάσῃ στὸ ἐλεύθερο πέλαγος ἔχοντας ἀπὸ τὸ πλήρωμά του δυὸ νεκροὺς καὶ ἑπτὰ τραυματίες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Γεώργιο Σαχτούρη».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, Ἀδέλφια μου!

Σὰς γράφω λίγα λόγια γιὰ τὴν ἐμπειρία, ποὺ ἀπεκόμισα συμμετέχοντας στὶς φετινὲς τηλε-συνάξεις τοῦ Ἑργαστηρίου μας («Ε.Ε.Ε. »).

Σὲ μία περίοδο πολὺ δύσκολη, γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἀναγκάζονται νὰ μένουν ἀπομονωμένοι (λόγω ἐγκλεισμοῦ), γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ ὅλων, ἐμένα μοῦ δόθηκε τὸ δῶρο νὰ ἀποκτήσω μία μεγάλη οἰκογένεια!

Μία οἰκογένεια, τῆς ὁποίας τὰ μέλη εἶναι διάσπαρτα, ὄχι μόνο σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Πατρίδας μας, ἀλλὰ ...σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Γῆς!

Τουλάχιστον τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα ἡ ὁθόνη τοῦ κινητοῦ μετατρέπεται σὲ διαδικτυακὴ πύλη, ἡ ὁποία ἀνοίγει καὶ μοῦ φανερώνει ἓνα ὁμορφο μωσαϊκό, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ φωτεινὲς ψυχές, ὅλων τῶν ἡλικιῶν. Μὲ καλεῖ νὰ γίνω κομμάτι του!

Τί νὰ πρωτοπῶ γιὰ ὅλα αὐτά, ποὺ ἀπεκόμισα ὅλους αὐτοὺς τοὺς μῆνες; Ἀλλαξέ ὁ τρόπος σκέψης μου, ἡ ὀπτική τοῦ νὰ βλέπω τὰ πράγματα καὶ τὶς καταστάσεις. Πλούτισε ὁ κόσμος τῶν γνώσεών μου. Συγκινήθηκα ἀμέτρητες φορές..., βούρκωσα..., ἀλλὰ καὶ γέλασα μὲ τὴν καρδιά μου! Ἔμαθα πῶς ὁ κόσμος εἶναι φτιαγμένος ἀπὸ τρία μονάχα χρώματα, ...ὁλόκληρος ὁ κόσμος!!! Ἔμαθα πῶς ὁ ἁρμονικὸς συνδυασμὸς αὐτῶν τῶν χρωμάτων δίνει ΦΩΣ καὶ γαληνεύει τὴν ψυχὴ! Ἔμαθα γιὰ τὴν κλίμακα τῶν γκρίζων, ...συνειδητοποίησα ὅτι κάθε ψυχὴ ὁμοιάζει μὲ ἓνα συνθέτη κάποιας «μελωδίας», τῆς ὁποίας ἡ ... «παρτιτούρα» γράφεται καθὼς ἐκεῖνος πατᾶ τὰ «πλῆκτρα» τῆς κλίμακας!... Ἔμαθα, ἐν τέλει, ὅτι ἡ μελωδία αὐτὴ ἐκτελεῖται μὲ τὴν συνεργασία ψυχῆς καὶ σώματος καὶ εἶναι μοναδικὴ γιὰ τὸν καθένα μας!... Διὰ μέσου δὲ τῆς πορείας αὐτοῦ τοῦ συλλογισμοῦ ἐπαληθεύεται ἡ ...ἀλήθεια, πῶς ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε ἐλεύθερους καὶ μοναδικούς!...

Ἦμαθα, διὰ μέσου τῶν θεωρητικῶν Εἰκονολογικῶν προσεγγίσεων, γιὰ θέματα τῆς Πίστης μας, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐξομολογοῦμαι ὅτι δὲν τὰ γνῶριζα καὶ αἰσθάνομαι ντροπὴ, γι' αὐτό, διότι στὴν πραγματικότητα δὲν γνῶριζα τὴν ἀλήθεια τοῦ τί σημαίνει «εἶμαι Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος»! Αἰσθάνομαι εὐγνωμοσύνη, πὺν ὁ Θεὸς μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία καὶ δυνατότητα νὰ τὰ μάθω.

Δὲν εἶχα συνειδητοποιήσει πόσο εὐεργετικὸ εἶναι τὸ νὰ συμ-προσεύχεσαι καὶ πόση δύναμη ἀντλεῖ κανεὶς ἀπὸ αὐτό!

Δὲν γνῶριζα πόση ἀνακούφιση μπορεῖ νὰ σοῦ προσφέρει μία συγγνώμη, τὴν στιγμή πὺν ὁ νοῦς ἔχει πλανηθεῖ, βλέπει τὰ πράγματα καὶ γεμίζει τὴν καρδιά μὲ σκοτάδια!

Δὲν εἶχα φανταστῇ πῶς ἡ καλὴ προαίρεση, ἡ ἀγάπη καὶ ὁ κοινὸς σκοπὸς καταργοῦν τὰ ὅποια ἐμπόδια ὑψώνονται καὶ ἐμποδίζουν τὴν ἐπικοινωνία μας μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Αὐτὸ ἔγινε φανερό, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τηλεσυνάξεων, μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας ἀπὸ τὴν Τσεχία.

Μά, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τηλεσυνάξεις, πὺν σχετίζονταν μὲ Ἀγιογραφικὰ θέματα, ἔγιναν καὶ ἀρκετές, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦσαν τὶς παραδόσεις, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά μας! Γιὰ παράδειγμα:

Τὰ Χριστούγεννα τὰ σπίτια μας ...πλημμύρισαν μὲ κάλαντα καὶ ποιήματα ἀπὸ γλυκὲς παιδικὲς φωνὲς καὶ ὄχι μόνο!

Τὶς Ἀποκριές, τὸ Ἑργαστήριό μας ὁργάνωσε ...Ἀντικαρναβαλικὴ τηλεεκδήλωση. Ἐγινε ὁ...στῦλος ἀπὸ ἓνα πολὺχρωμο γαῖτανάκι, τοῦ ὁποῖου τὶς κορδέλες ἀποτελοῦσαν οἱ ...συμμετέχοντες.

200στὴ Ἐπέτειος 25ης Μαρτίου! Εἶδα νὰ ζωντανεύουν στὴν ὀθόνη τοῦ κινητοῦ μου καὶ νὰ παρελαύνουν ὅλοι οἱ Ἥρωες τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821! Μοῦ μίλησαν διὰ μέσου τῶν ὁμιλητῶν! Τί συγκίνηση! Τί δέος! Τί χαρά!...

Τὸ Πάσχα! Ἦταν τὸ ὠραιότερο Πάσχα τῆς ζωῆς μου! Σὰν ἓνα Θεῖο χέρι νὰ μὲ ἄρπαξε καὶ νὰ μὲ βούτηξε στὴν κολυμβήθρα τῆς Παράδοσης τοῦ τόπου μας καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας!!!

Θεοφιλέστατοι Ἀμβρόσιος καὶ Κλήμης, πατὴρ Διονύσιος, διάκο-Γαβριήλ καὶ πολλὰ, πάρα πολλὰ ὀνόματα συμμετεχόντων δὲν εἶναι πλέον ἀπλὰ γνωστοί, μὲ τοὺς ὁποίους ἔτυχε νὰ συμμετάσχουμε σὲ κάποιες τηλεσυνάξεις. Εἶναι ἄνθρωποι τῆς καρδιάς μου!... Ἡ θύμησή τους, ἀκόμη καὶ τώρα πού σᾶς γράφω, μὲ συγκινεῖ βαθύτατα.

Δὲν γνωρίζω τί ἔχω, ἀπὸ μεριᾶς μου, νὰ προσφέρω μὲ τὴν συμμετοχή μου σὲ τοῦτο ἐδῶ τὸ τόσο φιλόξενο Ἑργαστήριο, ...γνωρίζω, ὅμως, ὅτι αὐτὸ μοῦ πρόσφερε ἀπλόχερα πολλὰ καὶ ὠφέλιμα καὶ συνετέλεσε στὴν ψυχικὴ «μετάλλαξή» μου!...

Εὐχαριστῶ, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου, τὸν Θεό, γιὰ τοῦτο τὸ δῶρο, πού μοῦ φανέρωσε καὶ προσεύχομαι νὰ δίνει δύναμη καὶ φῶτιση σὲ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δίνουν ζωὴ σὲ αὐτὸ τὸ Ἑργαστήρι καὶ συμπράττουν τὸ θεάρεστο αὐτὸ ἔργο...

Ἡ Παναγία μας νὰ μᾶς σκεπάζει καὶ νὰ μᾶς φυλάει ὅλους!...

Μὲ συστολὴ καὶ τόλμῃ
ἡ ἀδελφή σας Μ.Κ.

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

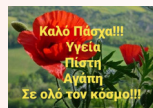
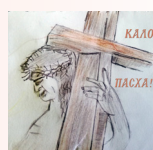
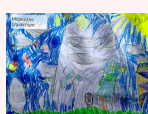
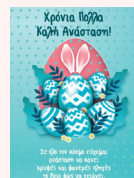
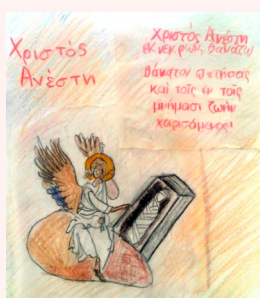
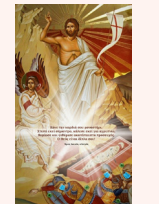
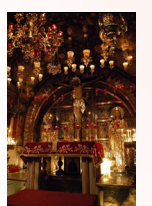
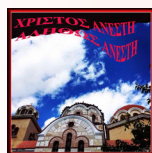
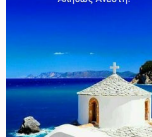

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΚΑΡΤΑ «Ε.Ε.Ε.»

2021

Χριστός Ανέστη!
Αληθώς Ανέστη!

(39 ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ)

Ίστολόγιο (blog):
agiografikesmeletes.blogspot.gr

e-mail
eee@agiografia.org